

Phẩm 2: NGỰ TRONG CUNG

*Hoàng tộc Bạch Tịnh vương
Do sinh đấng Thánh tử
Trong thân tộc hiếu hòa
Quần thần đều trung nghĩa
Ngựa, xe báu, voi, kiệu
Vương khố chứa tài bảo
Mỗi ngày đều tặng nhanh
Sinh trưởng đầy theo ý.
Bảo tạng nơi lòng đất
Tự lộ nơi địa hình
Từ Tuyết sơn thanh tịnh
Cuồng bạo, bầy voi trắng
Không gọi tự về thành
Không điều tự điều phục.
Loài ngựa lông tạp sắc
Tướng nghiêm trang hùng dũng
Đuôi dài bờm đỏ rực
Nước kiệu tợ tên bắn
Vốn sinh vùng hoang dã
Bổng đứng tự hoàng thành.
Bò quý lông thuần sắc
Mập đầy vóc uy nghi
Sữa thơm, đi vững chải
Vân tập chốn hoàng cung.
Kẻ hờn giận bình tâm
Người thường càng nhân hậu
Bậc thuần phác càng thân
Nghịch loạn thấy tiêu trừ.
Gió mưa điều hòa nhẹ
Vắng bật dòng sấm chớp
Giống gieo chẳng đến mùa
Thu hoạch bội thường canh
Tươi thơm loại ngũ cốc
Mềm dẻo dễ tiêu nhanh
Sản phụ chờ sinh hạ
Thân thể bỗng an hòa.
Ngoài các bậc Tứ thánh
Mọi người tại thế gian
Tư tài riêng tự có
Chẳng tham của tha nhân
Không kiêu mạn, ganh ghét
Không keo kiệt, hận sân
Nam thanh cùng nữ tú*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đồng sống đời tịnh thanh.
Tinh xá, nơi thiên miếu
Vườn, ao, giếng, suối, rừng
Bổn như thành Thiên cảnh
Đúng thời tự nhiên sinh.
Đói khổ liền vắng bóng
Dịch bệnh, chiến tranh ngừng.
Thần dân thành La-vệ
Thân tộc đều tướng kính
Thọ lạc đều theo pháp
Không vướng dục nhiễm trần
Lấy nghĩa cầu tài vật
Không vì tham lợi dưỡng
Theo pháp nên bố thí
Chẳng niệm cầu báo ân
Nương Tứ phạm¹ tu trì
Tiêu trừ tâm sân hận.
Quá khứ vua Ma-nu
Sinh Nhật quang Thái tử
Toàn quốc hiện điềm lành
Điều ác đều vắng bóng
Phạn vương sinh Thái tử
Đức ấy cũng tương đồng
Do nghĩa ban đức lớn
Tất-đạt-đa gọi tên
Ma-da hoàng mẫu lạc
Ngắm mãi đáng hoàng nhi
Đoan nghiêm như Thiên đồng
Bao vẻ đẹp gồm râu
Với nỗi vui tột cùng
Thác sinh miền Thiên giới.
Đại Ái Đạo di mẫu
Thấy Thái tử đẹp xinh
Đức cả, diện tuyệt trần
Xuất thế mẹ lia đời
Thương lo như con ruột
Như mẹ hiền, Ngài kính.
Như vàng sáng nhật nguyệt
Đều chiếu tỏa muôn phương
Cũng thế, Ngài càng lớn
Dung đức vẫn như vậy
Hương chiên-đàn vô giá
Báu vật cõi Ta-bà

---

¹. Tứ phạm hạnh: còn gọi là Tứ phạm trụ, tức Tứ Vô lượng tâm: Từ, Bi, Hỷ, Xả.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Diệu dực miền Tiên giới
Ngọc anh lạc điểm thân.
Chư hầu nước lân cận
Biết Thái tử xuất trần
Đồng hiến dâng bảo vật
Bò, dê, nai, xe, ngựa
Đầy bảo khí trang nghiêm
Làm vui lòng Thái tử.
Tuy trú cảnh cực mỹ
Giữa vật báu đùa chơi
Tánh Ngài vẫn an nhiên
Thân nhỏ nhưng tâm tịnh
Lòng định cảnh cao minh
Chẳng gợn niệm vinh hoa
Tu học văn võ thuật
Trí tài vượt hơn thầy.
Biết Thái tử thông tuệ
Vua lo Ngài rời thế
Tìm khắp chốn hoàng tộc
Dòng lễ giáo nét na
Thấy Da-du-đà-la
Tư dung thật thuần bạch
Xưng ngôi vị vương phi
Buộc ràng lòng Thái tử.
Nhưng chí Ngài cao khiết
Đức thịnh, diện đoan chính
Dường Trưởng tử Phạm thiên
Xá-na Cưu-ma-la.
Hiền phi thân hương sắc
Yếu diệu đáng thốt tha
Yêu kiều như thiên hậu
Vui vậy duyên hảo hợp.
Vua truyền dựng thanh cung
Trang nghiêm thật tráng lệ
Cao vút vượt tầng không
Rời xa cảnh trần thế.
Bốn thời cung đều mát
Tùy mùa chọn cảnh cư
Quay quần đoàn mỹ nữ
Thanh âm trời nhạc thiền
Ngài chẳng màng thanh sắc
Càng sinh niệm chán buồn
Như trời Càn-thát-bà
Nơi cung báu tự nhiên
Nữ nhạc tấu Thiên âm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát nơi biệt điện
Lòng không màng thanh sắc
Tâm tịnh giữa nhạc âm.
Vương phụ vì Thái tử
Tịnh tu hạnh phước sự
Nhân từ, mộ chánh pháp
Gần hiền, xa ác hữu
Ái ân chẳng nhiễm lòng
Khi dục tâm khởi phát
Giữ niệm, phòng hộ căn
Tịnh trừ ý loạn động,
Diệu hiền, tâm liêm chánh
Đức từ khuyến dân tâm
Cải hóa ngoại đạo giáo
Phá nghịch thuật mê lòng
Mở giáo dục khắp nước
Vạn dân lạc muôn phần
Thái tử được yên ổn
Cũng thế toàn dân an.
Cúng kính lửa, thờ thần
Vòng tay đón nguyệt quang
Sông Hằng thân trầm tẩy
Nước thiêng tịnh hóa lòng.
Vua chẳng riêng cầu phước
Chỉ cho con và dân.
Lời thương đầy nhân nghĩa
Dạy nghĩa nặng thi ân
Lời thương vốn chân thật
Trách phạt vì thương dân.
Do giữ niệm tâm quý
Nên không nói thật lòng
Yêu thương nhưng vô nhiễm
Nào khởi tưởng tham sân
Trầm mặc là chí hướng
Bình ổn mọi tranh phân,
Không sát tế cúng thần
Có con nương cầu phước
Thấy bần dân nổi trôi
Rộng thí hơn kỳ vọng,
Chiến họa không trông ngóng
Dem đức báo oán thù
Điều hòa giúp tất cả
Lân lượt đều cứu tế
Được ba hiểu rõ ba
Biết hai rồi bỏ cả

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ham cầu chỉ vương tội
Đáng chết đều thứ tha.
Miệng không xuất ác ngôn
Nhẹ khuyên lời dạy bảo
Chuyên tâm thí tài sản
Tạo phương cách sinh nhai.
Vua theo đạo cầu học
Trừ diệt lòng sân si
Tiếng thơm lừng cõi thế
Lụy đời đều sạch không
Chúa hiền tu đức sáng
Toàn sĩ, quân hạnh đồng
Lòng dân đều an tịnh
Như bốn chi theo căn.
Lúc ấy Tất-đạt-đa
Cùng vợ hiền Da-đà
Tháng năm duyên son sắc
Sinh hạ La-hầu-la
Vua Bạch Tịnh tự nghĩ:
Hoàng tử có con ngoan
Sẽ tiếp ngôi vương vị
Kế truyền cho hậu thế
Thái tử sinh hài nhi
Hảo yêu con như trăm
Chẳng còn tâm rời thế
Chỉ duy tu thiện niệm.
Lòng ta thật an hòa
Khác nào hưởng Thiên lạc.
Cũng giống thuở kiếp sơ
Tổ phụ trụ đạo mẫu
Ưa làm việc thanh tịnh
Không sát tế cúng thần
Tinh cần tu thiện nghiệp
Vua đạt hạnh thù thắng
Tộc vĩnh, bảo khố tăng
Tài nghệ vượt trần thế
Rạng ngời chiếu nhân quần
Như vàng hồng sáng tỏ.
Vua tịnh tu Phạm hạnh
Chỉ để con hiển vinh
Con sáng, tổ tông sáng
Tông rạng, danh tiếng lừng
Hạnh cao sinh Thiên giới
Cảnh trời lạc muôn phần
Hưởng vui tăng trí tuệ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ngộ đạo, hồng đạo chân
Trước thành bậc đa văn
Tu tập theo diệu đạo
Ngưỡng cầu cho Thái tử
Yêu con chẳng ly trần.
Bậc quốc chúa xưa nay
Con thiếu thời sinh hại
Nói nghiệp chẳng bận lòng
Vẫn vui việc du hí
Cuồng phóng theo thế nhân
Khỏi lo người kế vị.
Thái tử nay ta sinh
Năm dục tùy tâm hưởng
Mong rằng ưa vương vị
Không khởi niệm rời cung.
Vương tổ Bồ-tát hạnh
Giữ vững niệm đạo tâm
Còn ngự trên ngôi báu
Để sinh con nối dòng
Sau vào miền sơn dã
Tịnh tu đạo tịch không.

M